

REVISTA

A Maria Iglésies

Present de noces

Amiga Maria Iglésies:

Tota il·lusionada, m'has innovat el teu casament. Es a dir, la realització dels teus somnis d'amor. Fer realitat una il·lusió, cobejada temps i temps. Encetar una nova vida, curulla de noves il·lusions i esperances...

Creu, amiga meva, que seré joïós de saber sempre més que aquest camí per on ara vas a passar amb el teu enamorat, s'enrialla de les flors més oloroses i hi canten els ocells més refilaires i hi brillen les més belles resplendors de la felicitat.

En la meva enhorabona a l'amiga i al sortós amic, pots ben creure que hi va inclòs el més ver desig de saber-te sempre feliç, ben feliç...

Jo voldria correspondre a la teva gentilesa de fer-me sabedor de l'inici d'aquesta nova vida. Els parents és costum que fan ofrenes als que es casen, i hi ha amics que també els curullen de presents; els poetes els dediquen epitalamis... Jo, amiga, no et puc fer altre present que el de la meva amistat. I, com que no sóc poeta, no sabré escriure ni un sol vers que auguri la joia del teu nou viure.

Però jo vull ésser-hi al feliç esdeveniment, i la meva presentalla vull que sigui el viu testimoni del meu afecte i admiració a la noia gentil que en un breu espai de temps auriolà amb el seu talent i la seva alegria la nostra vida col·lectiva, massa grisa tanmateix en el dur lluitar de cada dia i de cada hora.

Ningú no podrà sentir-ne gelosia del que vull dir-te, Maria Iglésies, perquè és sols la repetició d'un criteri expressat repetidament. Vull dir-te, doncs, que en el transcurs de la vida, temps a venir, quan comencin a emblanquit-se els teus cabells

i les esperances d'avui es vagin tornant records; quan possiblement noves vides, dolçament pressentides, perpetuaran la pròpia vida, recorda, joïosa, els dies feliços d'aquesta joventut que ara és en el seu pleniluni; els dies que, emportada per una il·lusió, has fet ofrena a la ciutat i als qui

som amics del teatre, de l'encís del teu talent i la teva gràcia.

Jo he assistit i he viscut la teva vida artística, tan curta dissortadament i tan bellament malograda. Amb les teves amigues — i estimades i excel·lents amigues meves a qui mai no podré oblidar: Mercè Gelabert, Sibina Prat, Dolors Vilà, Conxita Molins, Maria Tapias, — iniciàreu — i iniciàres — amb una festa pro infància, la teva curta i gloriosa actuació d'actriu amateur. Sempre més recordarem amb emoció aquella primera vetllada; la il·lusió d'aquella primera funció amb actrius amateurs!... I, després, els èxits que seguireu a aquella nit de triomf. De totes i de tots jo recordo la participació en les nostres festes del Quadre Escènic de La Unió Liberal. Però aquest bon record, aquesta joia per una il·lusió gairebé acomplerta, bé em serà permès que la personalitzi en tu, que fores la primera entre totes i entre tots, per la gràcia del teu encís, pel teu talent i per la teva voluntat i entusiasme.

En el viure de cada dia sofrim desenganys i trobem espines que ens fan dolorós i difícil el camí. Però hi trobem flors també, que ens fan dolç el respirar i ens alegren l'esguard. Aquestes flors guardem-les amorosament, avarament; que l'iris dels seus colors i el seu perfum ens donaran

fortitud per a seguir avant.' Per això és bo de tenir il·lusions i de no malgastar la joventut, que només passa una vegada. Les flors que jo recullo avui i t'ofereixo en aquesta hora que vius de felicitat, són els èxits que acompanyaren la teva actuació artística, — la nostra actuació, la de tots, — al nostre teatre de La Unió Liberal.

En el córrer dels anys, vull que aquestes ratlles siguin testimoni — que jo crec que tu estimaràs, sols sigui per la seva sinceritat, — del teu pas efímer per la nostra escena; vull que recordin aquells èxits primers de rialles de *Gente bien* i *La veïna del terrat*; la teva gràcia en fer viure a les taules l'entremaliada *Xocolatereta*; el triomf esclatant de la teva interpretació de *Madame*, model d'intuïció artística; la teva gosadia en la interpretació de la *Bel*, de *La dona verge* (oh, si En Fontdevila t'hagués vist!) i la sublim encarnació i dicció perfecta i vibrant, tota plena d'emoció, de l'heroïna de *L'Hostal de la Glòria*, i encara, la *Pietat*, de *Seny i amor, amo i senyor*, i la *Júlia*, d'*Els savis de Vilatrista*...

Aquestes ratlles, que jo arbitràriament faig servir de present de noces, vull que recordin aquells èxits inoblidables que promogueren l'admiració del públic i el seu entusiasme i ens feia vibrar a tots i ens il·lusionaven. Vull que siguin el record d'uns dies feliços que no tornaran i que mai més no oblidarem. Vull que siguin l'expressió del meu homenatge a l'artista i a la companya. I que aquest homenatge, merescut de debò, arribi com un perfum a aquestes noies i aquests joves que, com tu, conreen el teatre, amb el desig de bastir-se una vida superior.

Accepta, Maria Iglésies, aquest humil present de noces. I vulgues guardar-lo. Temps a venir pots el rellegiràs als teus i els diràs — i els podràs dir —: «Quan jo era actriu...» Perquè en tu hi ha — o hi havia — una actriu en potència, una gran actriu, una formidable actriu.

AMADOR GARRELL

Gràfics Garrell Granollers

o Amador Garrell, impressor
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèf. 2

MONCAU

PROFESSORA DE TALL
CONFECIONS

Av. M. C. 4

GRANOLLERS

Gràfics Garrell Granollers

La Impremta d'Amador Garrell
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèf. 2

M. Lassús i Pecanins

ARQUITECTE

Pi i Margall, 25 - Tel. 250

Granollers

RECOMANEM

SASTRERIA MODEL

Doctor Robert, 30